

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 8 / CSG / 14.07.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CSG\08CSG\

Fitxer 08CSG1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió del Síndic de Greuges

Sessió 8, dilluns 14 de juliol de 2025

Presidència de la I. Sra. Najat Driouech Ben Moussa

Sessió 8 de la CSG

La sessió de la Comissió del Síndic de Greuges (CSG) s'obre a ****. Presideix Najat Driouech Ben Moussa, acompanyada de la vicepresidenta, Eva Candela López, i de la secretària, Anna Feliu i Moragues. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [Francesc Jesús Becerra Ramírez](#), [David González Chanca](#), [Conchi Jiménez Cruz](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Fàbrega i Sabaté](#), [Irene Negre i Estorach](#) i [Ignasi Prat i Sarri](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#) i [Carles Campuzano i Canadés](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Eva García Rodríguez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Andrés García Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteix a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Informe del Síndic de Greuges titulat "La universalització del lleure educatiu a Catalunya" (tram. 360-00008/15). Institució del Síndic de Greuges. Presentació de l'informe. (Informe: BOPC 206, 57).

La presidenta

Bona tarda a tots i totes, aixequem aquesta sessió de la Comissió del Síndic.

Abans de començar voldria saber si algun grup té alguna substitució que comunicar. *(Conchi Jiménez Cruz demana per parlar.)* Sí, diputada?

Conchi Jiménez Cruz

Hola, bona tarda. Sí, el diputat Jesús Becerra no podrà venir i el substitueix la diputada senyora Gisela Navarro.

La presidenta

Perfecte. Gràcies, diputada. Diputada Feliu?

Anna Feliu i Moragues

Sí, nosaltres tenim tres substitucions per comunicar. D'una banda, la diputada Anna Navarro, que substitueix el diputat Ignasi Prat; la diputada Ariadna Urroz, que substitueix el diputat Jordi Fàbrega, i la diputada Glòria Freixa, que substitueix la diputada Irene Negre.

La presidenta

Bé, comunicades ja les substitucions, jo també voldria donar la benvinguda a la diputada Ariadna Urroz, ho dic bé? Benvinguda, jo sé que no ets membre d'aquesta comissió, però benvinguda igual. I espero que també t'agradi com ens agrada a nosaltres. I benvinguda al Parlament com a diputada, evidentment.

Informe del Síndic de Greuges titulat "La universalització del lleure educatiu a Catalunya"

360-00008/15

Si us sembla, ja procediríem al primer i únic punt de l'ordre del dia, que és l'informe del Síndic de Greuges titulat *La universalització del lleure educatiu a Catalunya*. I si

no hi ha cap inconvenient, li donaríem un temps màxim de trenta minuts a la síndica perquè pugui fer l'exposició de l'informe i, posteriorment, un temps també pels grups perquè puguin posicionar-se respecte al contingut de l'informe d'un temps també màxim de deu minuts. *(Veus de fons.)* Cinc minuts? Doncs cinc minuts. Cinc minuts als grups, d'acord.

Doncs, llavors, donaríem la paraula a la síndica, la senyora Esther Jiménez Salinas. També li donem la benvinguda a ella, a l'adjunta d'infància, l'Aida Rodríguez, i a tot el seu equip que l'acompanya. Síndica, quan vulguis.

La síndica de greuges (Esther Giménez-Salinas i Colomer)

Moltes gràcies, presidenta. Molt bona tarda. Hem escollit aquest informe tot just davant de les vacances, que tothom, probablement, sobretot els més joves, tenen els fills fent lleure amb diferents dificultats, amb diferents possibilitats. No, és broma. Ha coincidit. *(Veus de fons.)* No, ja sé que és cert, però no és que ho hàgim fet expressament de fer-ho al mes de juliol, però ha coincidit, i jo crec que, en aquest sentit, doncs l'informe és de molta actualitat per tothom, fins i tot a nivell personal.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Comencem. A veure, Catalunya té una llarga tradició. Jo ho vaig consultar fa poc, vaig veure que s'havien fet... Aquí la xifra no són 130, sinó 132, eh?, perquè fa poc eren 125, s'hi sumaven set, eren 132. No sé per què s'ha canviat... És igual.

Activitats en les colònies, també l'escoltisme, ara, precisament, ha fet cent anys. I, per tant, escola, família i lleure són tres principis fonamentals en l'educació dels infants.

Podríem parlar de tres etapes. A mi m'agrada sempre una petita introducció històrica, no? A la primera, les colònies s'adreçaven exclusivament als més pobres i que no tenien cap possibilitat i, per tant, el naixement de les colònies té aquest sentit.

La segona etapa, la dictadura franquista, doncs les colònies es convertien també en vacances, però van sobreviure tant l'escoltisme com altres institucions. Per una part, algun sector més compromès de l'església i alguns ajuntaments de ciutats més grans, que també hi participaven.

Finalment, en l'època actual, canvia el concepte de lleure. S'insisteix molt en la part de lleure educatiu com una part molt important també dels aspectes educatius.

Jo ho he apuntat aquí perquè va haver-hi... Això és molt antic. No sé si algú de la sala ha sentit parlar alguna vegada de l'Escola Barbiana, quasi m'atreviria a preguntar-ho. Algú ha sentit parlar de l'Escola...? Bé, és normal, eh? És un tema generacional. Però l'Escola Barbiana va ser una escola italiana que es va fundar al 54 i que a mitjans dels 60 va tenir una gran repercussió.

Jo els recomano, si alguna vegada tenen l'oportunitat de llegir *Carta a una maestra*... Va ser a Itàlia, ho va fundar un capellà amb una situació personal estranya, diguem-ne, mig dins i mig fora. Però, bàsicament, un dels missatges era, el temps de vacances fa que els infants es separin i que uns creixin i que altres vagin enrere. Els que provenen de famílies més acomodades, el temps de vacances l'aprofiten, anys 60, per aprendre un idioma, per créixer, per fer determinades coses. Els que provenen dels sectors més deprimits, com a molt estan veient la televisió, si no estan treballant.

Llavors, això va ser un impacte que es trasllada al món d'avui. Igualment, ja a mi, preparant aquest informe, m'ha traslladat en el sentit de la diferència socioeconòmica, que fa que uns valorin, des d'un punt de vista pedagògic i educatiu, mentre que altres fan servir les vacances, ara ja no parlàriem tant de televisió, però tancats a casa, davant de l'ordinador, amb les *tablets*, etcètera.

Si el troben, jo crec que a internet es troba el llibre encara, salvant les distàncies, perquè crec que fa cinquanta anys d'això, té un interès en aquest sentit.

Simplement, que en la presentació de l'informe, doncs el que vol és una perspectiva integral, la participació, insisteixo, de tots els infants, el reconeixement del dret al lliure. Això del reconeixement pels infants i del dret, ja saben que jo soc especialment crítica, perquè un dret s'ha de poder exercir, quan parlem d'infants i aquella frontera, de com es pot exercir. I, en tot cas, sí que destacàvem els principis d'equitat, inclusió i no segregació.

L'informe, sobretot, destaca doncs la desigualtat. La veurem permanentment. (*Veus de fons.*) Perdona? (*Veus de fons.*) Ah, sí, sí. Que destacava els aspectes de la desigualtat i l'absència de normativa. I jo crec que podem dir que aquestes dues

situacions doncs es troben en una situació relativament semblant, no? La desigualtat continua i l'absència important d'una normativa que es pugui complir de veritat també.

No diem que no s'ha donat un canvi, en aquest sentit, qualitatiu, però sí que s'han incrementat o s'han canviat algunes coses. No és que des del 14 fins aquí doncs no...

Fitxer 2

...hagi canviat res. Hi ha un increment, lleuger, eh?, en la inversió, determinats acords i cobertura de serveis, una elaboració estratègica del lleure educatiu i també, significant també al lleure, s'incorpora la lluita contra la pobresa.

Què entenem pel lleure educatiu? Activitats organitzades fora de l'horari lectiu amb finalitats lúdiques, educatives, adreçades a infants i adolescents, siguin del caràcter que siguin. Sembla que sempre hi ha una acceptació més clara cap a les esportives. Estadísticament, també són molt més altes, però hi ha el caràcter de tot tipus, no?

Segurament, el que més destaca a l'informe és aquest caràcter educatiu, no? No és només un temps per a les famílies, no és només una ajuda, sinó que forma part del, encara que sigui no reglat, però forma part del sistema educatiu, amb el rendiment escolar, amb actituds més positives cap a l'aprenentatge, l'adquisició de determinades competències, que en un ensenyament reglat molt sovint no és tan senzill i aquí és millor, igual que competències positives també ja en l'àmbit posterior, que seria la vida professional, igual que és un benefici físic i emocional.

De fet, s'havia calculat que tres hores setmanals d'activitats al llarg de l'educació bàsica corresponen a un curs sencer escolar. Això són els càlculs que ens agrada fer i de tant en tant..., seria discutible, però l'aprenentatge o la situació ens comportaria a un any sencer.

Des d'un punt de vista... Jo ja saben que soc a vegades crítica, ho he començat dient en moltes declaracions, perquè estan les declaracions internacionals, les de tot l'Estat, les pròpies de Catalunya. No és un problema de manca de reconeixement, sinó de com, en l'àmbit d'infància, ho hem repetit moltes vegades, aquests drets es

poden realment exercir. No és només el reconeixement teòric, sinó el reconeixement aquest a la pràctica.

La defensa d'aquest dret ens porta, bàsicament, a la promoció de la universalització, és a dir, que sigui una garantia per aquest accés universal o per tothom, per aquestes oportunitats.

L'informe destaca tres punts que em semblen molt importants i que tenen aquest caràcter transversal al llarg de l'informe. Equitat, que significa mateixes oportunitats. Hem dit des del principi la diferència que hi havia segons l'estatus socioeconòmic. La inclusió, atendre totes les necessitats, també als que tenen necessitats específiques. I no segregació, sense posar l'accent a les diferències o desigualtats.

Ho repeteixo perquè al llarg de l'informe es repeteix, equitat, inclusió i no segregació semblen tres principis fonamentals.

La fotografia, jo crec que no cal explicar molt més, no? L'escolta als infants i adolescents. Nosaltres, des de la Sindicatura, hem insistit molt en aquesta escolta activa. Quan decidim nosaltres per ells doncs no sempre escoltem, no sempre els usos dels temps són exactament com volen. I, al final, apuntem, la funció de la família és una, no està en funció de les necessitats de la família, sinó de les necessitats de l'infant. Si he de ser més realista, diria que és, diguem-ne, una recerca que és per tots, no? Perquè és evident que també les necessitats familiars formen part de tota la intervenció educativa.

Si mirem l'horari electiu. Això fa una radiografia molt clara, de l'educació formal, que ocupa, donant-ne el temps, trenta-tres per cent; el migdia escolar seria un 16,7 i, si mirem activitats esportives o no esportives, ens n'anem a 3,3 o 1,3.

Per tant, veiem que és una inversió en el temps molt baixa. Si ho comparem amb el temps que estan amb els videojocs, l'ordinador o el propi carrer, veiem la gran diferència.

És veritat que l'últim, altres usos, al ser tan alt, doncs desvirtua una mica el... Faig una crítica directa, eh?, perquè ja... (*L'oradora riu.*)

I aquí veiem, bàsicament, qui no participa, doncs un trenta-quatre per cent. Qui no participa en activitats esportives, perquè és veritat que les activitats esportives..., participen molt més en activitats esportives que no pas a les altres.

I, finalment, un quinze per cent, aproximadament, no participa en cap activitat extraescolar.

Això, com que estem a 15 de juliol, és avui, no? O 14, semblant, és tot el mes de juny-juliol, veiem que aquests mesos són especialment difícils en la participació. Està molt lligat amb el tema escolar. És molt fàcil de veure, no cal que l'expliqui.

I passo la paraula a l'adjunta i jo retornaré a les recomanacions.

L'adjunta al síndic de greuges per a la defensa dels drets dels infants i dels adolescents (Aida C. Rodríguez i Giménez)

Sí, anem ara a la part de diagnosi, que és la part que aglutina tots els elements que s'han analitzat en aquest informe i que, com deia la síndica, tenen tres eixos principals, no?, que són aquesta equitat, aquest principi d'equitat, aquest principi d'inclusió i de no segregació.

Podem constatar, en primer lloc, com a diagnosi principal, que malgrat que han passat deu anys des d'aquell informe del 2014, i que va ser un informe que d'alguna manera va posar de manifest que el lleure educatiu no estava sent prou, diguem, valoritzat, no?, que no tenia aquest reconeixement que caldria, doncs veiem que deu anys més tard, hi ha hagut, és veritat que hi ha hagut avanços en forma de diversos ajuts, molt sectorials i segmentats, concrets, que sens dubte deuen haver beneficiat, no?, però d'una manera, diguem, poc consistent, no?, aquesta política de lleure, que identifiquem, i deia la síndica a l'inici, com una característica del nostre territori, del nostre país, que és haver donat aquesta importància al lleure educatiu a Catalunya.

És veritat que l'any passat, l'any 2024, l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu, en aquest sentit, va representar el que vam entendre nosaltres com una oportunitat, però estem a l'espera de veure en què es concreta i creiem que aquesta oportunitat hauria de ser aprofitada, no? I evitar o, millor dit, aprofitar, per poder donar una bona definició de lleure, una definició comprensiva que, realment, recollís i significués una regulació més ferma de la que tenim fins ara.

Parlar de baixa inversió en polítiques de lleure educatiu és, d'alguna manera, destacar que les xifres ens indiquen que, evidentment, comparar amb educació és només, com perquè ens fem una idea, que si diem que educació, és a dir, l'escola, la família i el lleure són tres pilars educatius per a qualsevol infant, doncs és evident que Educació ha de tenir la inversió que té. És evident, a més, que aquesta inversió s'ha anat recuperant, no?, després dels anys de crisi, però és veritat que parlem d'una infrainversió pel que fa, específicament, a l'àmbit que tocaria lleure, no?

Si mirem aquesta gràfica, doncs veiem en gris clar, és el pressupost dels últims anys, des del 2010 fins al 2023.

La part grisa clara és la part que correspon a Educació. Drets Socials és la part grisa fosc. I la part groga, a vegades quan explico aquest gràfic sempre dic, sí, hi ha una part groga, ens hi hem de fixar, però la podem veure, aquesta part groga seria el que podem salvar, també he de dir que no és fàcil tenir dades econòmiques sobre lleure, per tant, soc conscient que aquestes dades són incompletes per elles mateixes, però les que tenim, que són aquestes, doncs Polítiques de joventut i etcètera i altres pressupostos que van aquí, són realment petits, no?, en aquest sentit, i no veiem que hi hagi una evolució positiva, un increment.

Dèficits de desenvolupament normatiu. Doncs com dèiem, no? Falta regulació per aquests criteris que esmentàvem com a necessaris, que són els d'equitat, per exemple, no? És a dir, una regulació hauria de poder ajudar a treballar, des d'aquesta perspectiva, l'accessibilitat i el procés d'admissió, que ara mateix veiem que és discrecional i que varia en funció de públic, de no públic i de qui, diguem, està organitzant aquestes activitats, per exemple.

Un marc regulador doncs ajudaria, evidentment, a treballar d'una manera molt més clara aquesta accessibilitat aplicant criteris d'equitat.

Per nosaltres aquest potser és un dels elements més importants, no?, que és la governança. Fixem-nos que el Govern, la Generalitat, té competències, diguem, doncs exclusives en lleure i, per tant, podria aquí desplegar i treballar d'una manera contundent i clara. Malgrat això, és que veiem que el lleure està disgregat, no? És a dir, quan parlem de lleure, en realitat estem parlant de molts departaments, no? Estem parlant d'Esports, estem parlant d'Educació, estem parlant de Drets Socials,

estem parlant de molts altres departaments. I, per tant, hi falta un nord, hi falta una governança clara que, d'alguna forma, ens ajudés a donar una política consistent, clara, comuna, no?

Un element que tampoc és menor és el reconeixement del lleure, i aquesta és una qüestió que toca, diguem, una dimensió més de concepte, i és que el lleure, que hem dit que, històricament, ha significat un valor educatiu important al nostre país, encara, socialment, pot ser concebut com una cosa complementària, no?, com un extra, com una cosa afegida. I, en aquest sentit, subsidiària, no?

Per tant, alguns elements que es poden corregir, com podrien ser, per exemple, el del personal, el dels professionals que atenen els infants en l'àmbit del lleure, aquesta és una assignatura important, no?

Ens trobem amb un peix que es mossega la cua. És a dir, no hi ha prou monitors o professionals titulats per atendre els infants, però també ens trobem que és un àmbit molt precari, no? És un àmbit on ells mateixos no veuen el sentit que pot tenir entrar-hi, sinó que veuen que és molt de temporada, evidentment, amb un baix reconeixement també pel que fa a les condicions, i això també perjudica que, realment, aquest sigui un àmbit de creixement.

Després també l'oportunitat que tenim, tenint en compte tot el lleure de base associativa que hi ha a Catalunya, per què no aprofitem tot aquest coneixement i totes aquestes habilitats adquirides d'aquests joves i, per exemple, reconeixem aquesta feina i construïm un pont d'equivalències per poder, d'alguna forma, regular o admetre que aquest lleure de base associativa també implica l'adquisició de competències i habilitats concretes que es poden reconèixer a nivell de titulació, per exemple, no?

El suport a les entitats de lleure educatiu. Això és una cosa que també coneixem bastant perquè, evidentment, arriben al síndic les dificultats que tenen a veure amb l'alta burocratització dels procediments, amb la dificultat de tenir prou múscul, quan parlem d'entitats petites, quan parlem d'associacions, no?, de tenir prou múscul per poder tirar endavant les convocatòries, per poder tirar endavant els processos cada vegada més ferragosos que es plantegen.

Hi ha una llei, com és l'11/2023, pendent de desplegar, que en aquest sentit alleugeraria, no?, aquests processos i facilitaria les coses.

Hi ha altres elements, com diu sovint la síndica, no tot són més recursos, sinó aprofitar bé els recursos, com podria ser en l'àmbit municipal, que té a veure amb els equipaments. És a dir, poder fer un ús dels equipaments ajudaria a moltíssimes d'aquestes entitats, especialment les petites, per poder realitzar activitats, no? I no que cap entitat quedi o cap infant no pugui realitzar activitats perquè la seva entitat no disposa, per exemple, d'equipaments.

Algunes barreres més concretes que tenim identificades són aquestes que tenim aquí llistades i que ens parlen, doncs, efectivament, no?, que la cobertura dels ajuts existents, que n'hi ha, que hi ha ajuts, deixa fora els infants amb més vulnerabilitat socioeconòmica. És a dir, hi ha un efecte quota que fa de barrera per l'accés als infants.

En aquest sentit, sabem que hi ha ajuts tant del Departament de Drets Socials com, per exemple, doncs que no arriben a cobrir i que el Departament d'Educació, per exemple, no cobreix tota aquella activitat que no concep, diguem, des de la LEC.

Veiem, per exemple, l'oportunitat, el síndic, en l'espai migdia. L'espai migdia, que és un espai on sabem que els infants hi són i és un espai, diguem, no curricular, no acadèmic, en aquest sentit, seria altament aprofitable i creiem que aquesta, per exemple, és una de les recomanacions que plantegem.

L'efecte barri o municipi. És a dir, que l'infant trobi més o menys oferta o una oferta de més o menys qualitat o més o menys variada en funció del barri i que, per tant, la renda del barri o del municipi, en el fons, sigui una manera de condicionar el seu accés a unes activitats, ja sigui d'estiu o extraescolars, de prou qualitat.

L'efecte escola, no? Tenim una desigual oferta extraescolar que ens parla, igualment, no només d'una diferència entre pública i concertada, que hi és, sinó també d'una enorme diversitat dins de la pròpia escola concertada o dins de la pròpia escola pública.

És veritat que, per exemple, les extraescolars, això és una cosa que podem experimentar en primera persona, són un element de tria de centre. Si sabem que hi

ha una AFA forta, no?, que dinamitza, que sabem que té una oferta d'extraescolars, pot ser un element. Per tant, no ho mirem en negatiu, ho mirem en positiu, com potenciar que les extraescolars siguin elements atractius, també, per exemple, en les zones i barris i escoles altament segregades o de més complexitat. Juguem amb aquesta possibilitat, no?

Fitxer 3

L'efecte edat i gènere. Malgrat cada vegada tendim a veure menys diferències entre un lleure de nois i un lleure de noies o de nens i de nenes, encara veiem algunes diferències en la tipologia. Encara veiem que hi ha més nens fent lleure esportiu que nenes, no? I, sobretot, si mirem dins del lleure esportiu, veiem que hi ha esports més de nens que de nenes, no? El futbol és un esport que encara veiem que el trien més els nois i, per exemple, el vòlei o el patinatge són esports, clarament, doncs en aquest sentit, feminitzats.

Les activitats no esportives? Doncs ben bé també passa el mateix, no? És a dir, tenim més noies en activitats no esportives que nois.

L'efecte edat ens sembla també molt important, tot i que no el tinc aquí, ara ho he vist, i és que veiem que perdem els adolescents. Els adolescents desapareixen de l'àmbit del casal, de l'àmbit d'esplai, de l'àmbit d'estiu. I de les extraescolars. És a dir, a mesura que passem a l'ESO, a mesura que ens apropem als dotze, tretze, catorze, quinze, setze anys, la baixada és molt gran. I, per tant, aquí sí que l'escolta seria necessària per poder incorporar quin és el lleure que realment aquests adolescents necessiten i volen i com apropar-nos, no? Perquè, evidentment, si estem defensant que el lleure educatiu és un valor essencial per al desenvolupament, doncs necessitem no deixar fora, no excloure els adolescents d'aquest lleure. I així evitar altres fenòmens com podria ser el «pantallisme» o com podrien ser, no?, altres, diguem, actituds.

L'efecte del caràcter poc inclusiu. Ho comentàvem avui amb la síndica, no? Quan arriba el mes de juny, juliol, al síndic rebem moltíssimes queixes que tenen a veure

amb infants que queden exclosos de les activitats de lleure d'estiu, especialment, no? És a dir, que ens trobem que, directament, no hi ha previsió perquè aquests infants puguin fer-ho.

Troblem una diversitat enorme, trobem municipis on sí es treballa molt activament per a aquesta inclusió, però, quan hi és, sovint, tampoc és plena. Per exemple, no es cobreixen totes les hores, no es cobreixen totes les activitats. Hi ha uns límits, diguem, no?, que troben els infants amb necessitats educatives especials que no troben els altres infants.

Per tant, aquí nosaltres el que farem serà plantejar que, d'una banda, en àmbit local, els ajuntaments disposin de més ajuts perquè es troben, i això ho veiem, no?, es veuen, en aquest sentit, francament sols per poder, diguem, doncs acollir aquests infants amb l'adequada qualitat i per cobrir aquelles necessitats.

I després, realment, no?, amb la generació d'una política que tingui en compte aquestes necessitats específiques i especials.

L'origen sociocultural. Doncs en un país que rep cada vegada més persones d'origen migrant, trobem que, per exemple, cal explicar per què el lleure educatiu és un valor. Sovint cal explicar-ho perquè potser no és tan obvi, no?, que endur-se el nen una setmana de colònies és una cosa bona per aquell nen, no? I, per tant, veiem que moltes famílies que són d'origen migrant no coneixen, no?, no tenen prou informació. I veiem com, sovint, no tenen interès per participar en aquestes activitats o no ho veuen clar. Al marge, evidentment, del creuament amb l'efecte de la quota i de la manca d'ajuts específics.

El fet de desconèixer o no l'oferta, en part relacionat amb aquest també, doncs és important, no? També s'ha de dir que veiem que les famílies amb més capital social saben del valor positiu del lleure, saben que els seus fills han de poder realitzar aquestes activitats perquè això els suma, no?, els aporta, els fa créixer. I, per tant, veiem que les famílies amb menys capital social, de l'altra banda, doncs no tenen en compte aquest valor, no?

L'acolliment residencial. Aquí ens referim, sobretot, als infants que estan sota la tutela de l'Administració, especialment els infants que viuen en centres residencials i que, doncs, el propi fet de la institucionalització dificulta l'accés a les extraescolars.

Especialment si parlem de centres mitjans o grans, doncs gestionar les extraescolars de deu, quinze, vint, trenta infants o el casal d'estiu, no sempre és fàcil. Però malgrat que entenem que això genera unes dificultats a nivell logístic, no podem renunciar, no?, a demanar doncs que aquests infants no quedin fora del lleure.

Quan parlem de l'efecte de les violències és perquè veiem que, malgrat que hi ha protocols que ens parlen de com actuar en cas d'un abús o d'un maltractament en l'àmbit del lleure, doncs no veiem l'equivalència del desplegament que, per exemple, s'ha fet en Educació en els últims anys, no? Un sol protocol que ha unificat i que també inclou, com és el cas del d'Educació, les violències entre iguals.

I que, d'alguna manera, no?, el debat entre anomenar les coses o no anomenar-les. És a dir, si hi ha violències masclistes, cal anomenar-les, si hi ha violències de tipus racista cal anomenar-les i treballar-les. I per tant, aquí veiem una mancança i una manca d'equivalència, no?, una mancança d'instruments i una manca d'equivalència en altres àmbits on sí s'ha treballat, no?, per la prevenció i, diguem, intervenció en el cas de violències entre iguals.

I amb aquesta part acabem la part de diagnosi i la síndica explicarà les recomanacions, no?, la part en positiu.

La síndica de greuges (Esther Giménez-Salinas i Colomer)

En positiu, i aniré bastant ràpida perquè, sinó, la presidenta em dirà que em queden només aquests quatre minuts. I, en tot cas, com s'ha explicat llargament, jo crec que és, pràcticament, un resum de què és el que realment, després de tot això, que ho has explicat més detingudament, quines recomanacions arribaríem al final, no? Les tenen al dossier. Per tant, això és un resum.

La primera, ho hem dit al principi, la veu dels infants, escoltar-los. Nosaltres insistim moltíssim perquè la seva participació, sobretot si parlem d'adolescents, no?, infants també, no?, però que puguin participar.

El que tingui condicions d'igualtat d'oportunitats, doncs ho has estat explicant detingudament, no? El primer, definir més clarament què és el que s'entén, fer-ho d'una forma més clara i, sobretot, doncs que aquest dret estigui regulat d'una manera

que es pugui exercir i que es pugui demanar, que no sigui només una cosa nominativa.

I el lleure sense barreres econòmiques, això, la política d'accessibilitat econòmica per infants i adolescents vulnerables. Doncs això hem insistit moltíssim des del principi amb l'explicació també. Per tant, segurament, no entraré més a fons, però aquesta barrera és una barrera molt important, que els mateixos pares, a vegades, no poden accedir, no està d'una manera equilibrada.

I, per tant, torno al que havia dit al principi, no? Resulta que, quan tornen al mes de setembre, la diferència és una diferència potser més gran que, fins i tot, la que havíem dit abans d'un any sencer, no?

Dos mesos fora, per segons qui han estat dos mesos de creixement, d'aprenentatge, de créixer i, per segons qui, han estat dos mesos, doncs al revés, d'un retrocés de determinades coses. Crec que aquesta és molt important.

El coeducatiu al llarg de la vida, la perspectiva de gènere en la formulació de les polítiques. Tu has plantejat també aquesta diferència en escollir activitats esportives o no, etcètera. Doncs creiem que és important mantenir-ho com a recomanació.

El lleure inclusiu. Els infants amb necessitats educatives especials, és on rebem sovint més queixes, eh? Quan hi ha determinades dificultats, des d'un desplaçament, la incorporació a determinades situacions, doncs es fa molt difícil. I, per tant, insistir molt que no s'ha d'excloure ningú, ja no parlo només de percepció econòmica, sinó aquesta dificultat que es troben i que, insisteixo, nosaltres és d'allò que rebem més queixes.

La participació en condicions d'igualtat. En aquest cas hem parlat dels infants tutelats, de la dificultat que significa amb uns centres grans, però no només els molt grans, no? A la que tens una diferència, les dificultats s'accentuen. Per això fem servir la paraula «normalitzador».

Fer-ho d'una oferta equilibrada, amb l'acord amb tot tipus de centres, compartida amb els centres escolars de les mateixes zones, intentant, doncs, garantir aquesta cobertura.

Vaig ràpida perquè, sinó, la presidenta, em queda un minut, i m'agradaria arribar al final.

La cobertura territorial. Ja sabeu que sempre que parlem d'aquest tema, doncs hi ha llocs que hi ha molta oferta i hi ha llocs que no n'hi ha i, per tant, creiem que això és un dels temes, com d'altres, que sempre que parlem d'aquest tema, torna el tema de la cobertura territorial, però, segurament, aquí no seria tan difícil de fer.

I, finalment, com has acabat, no?, amb el tema de les violències, doncs revisar i implementar protocols perquè és un lloc que, malauradament, a vegades es produeixen amb més intensitat i els protocols no estan ni prou preparats ni, efectivament, doncs tens la possibilitat de fer-ho ben fet. Jo crec que és un dels temes bàsics fins al final.

I, finalment, aquesta transversalitat o un reconeixement social per tots els plans. I ja arribo just, just, just, al final, presidenta.

Reconèixer també tota la tasca del personal educador. I nosaltres insistim molt en la línia d'una nova formació. Hi ha moltes queixes respecte a aquesta formació del personal, doncs la culpa no és d'ells. La culpa, en tot cas, és nostra per no actualitzar la seva formació o per no entendre que és una tasca realment important.

Crec que amb això arribo amb onze segons.

La presidenta

Gràcies, síndica, i també gràcies per ajustar-se al temps, sabem que és difícil. I ara seria el torn dels grups per posicionar-se respecte a l'informe. I tindria la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada Anna Feliu Moragues.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. I moltes gràcies també a la síndica per la presentació i per aquesta feina tan rigorosa d'aquest informe que avui ens heu presentat.

Des de Junts per Catalunya tenim molt clar que el lleure educatiu és una eina fonamental per a la cohesió social i l'equitat i el desenvolupament integral dels infants i adolescents, especialment en els contextos de més vulnerabilitat.

El dret al lleure, reconegut tant per la Convenció dels Drets de l'Infant com per les lleis del nostre país, és evident que no està plenament garantida avui aquí, a casa nostra.

L'observació 17 de les Nacions Unides, que la tinc aquí, és molt explícita, no? Que diu el joc, el descans, la vida cultural i les activitats recreatives són drets bàsics i els estats tenen el deure d'eliminar barreres que n'impedeixin el seu exercici.

Malgrat alguns avenços, també és cert que l'informe evidencia que hi ha, com dèiem, mancances estructurals, no?, que algunes són aquestes desigualtats econòmiques i territorials, que algunes són molt evidenciades, moltes marcades. Però sí que també puc dir, des del punt de vista municipalista, que en els diversos municipis de Catalunya jo crec que els ajuntaments fan un esforç molt important per poder apropar tot aquest seguit d'activitats de lleure educatiu al llarg de tot l'any en les diverses etapes vacacionals que tenen l'alumnat i, sobretot, a l'estiu, també amb estades i amb casals, no? Jo crec que, a data d'avui, ja la majoria de municipis estan fent diverses activitats en aquest sentit.

És evident que no és prou encara suficient i que hi ha una mancança també potser per poder accedir a nivell de recursos, no?, per part de totes les famílies. I això és un altre tema que també ens preocupa perquè, realment, la inversió pública doncs queda encara molt lluny per poder cobrir totes les necessitats.

Per tant, està clar que estem davant d'un repte de país i que cal una estratègia nacional que sigui més ambiciosa per poder cobrir totes aquestes necessitats, que sigui més transversal i que es doti de recursos perquè avancin cap a aquesta universalització del lleure educatiu.

I també voldria fer una puntualització perquè a vegades jo crec que tenim, potser, aquesta confusió, no?, entre què entenem per lleure educatiu i què entenem per les activitats extraescolars. Jo crec que això és molt diferent i, de fet, en aquest article 31 això ho deixa molt clar perquè, realment, no són el mateix. I, de fet, aquesta

convenció, com deia, doncs posa molt de manifest que cal que els nens tinguin temps lliure per dedicar a esbargir-se.

És a dir, les extraescolars és com per un complement formatiu, no? Però estem aquí parlant d'aquest esbargiment, estem parlant del joc, d'activitats recreatives, que poden girar entorn de diverses arts, eh?, com pot ser la música, l'art en si, l'artesanía, els esports, evidentment, però també els jocs, les excursions, les acampades, el teatre, el cinema, anar a veure exposicions, anar a veure museus, etcètera, no? Totes aquestes activitats pensem que, evidentment, haurien de tindre aquesta facilitat d'accés per part de tots els nens i nenes, que són activitats, com recull aquí, no?, que són, precisament, recreatives.

També posa molt clarament de manifest que han de ser activitats que siguin escollides lliurement i voluntàriament, eh? I que diu també molt clar que aquestes activitats esportives que són fetes, d'alguna manera, de manera obligatòria o forçades, no són recreatives, eh? S'han de fer perquè un ho vol fer, eh?

I per tant, cal remarcar que no han de ser activitats només encarades de millorar el rendiment escolar, sinó que han d'estar dedicades a passar-s'ho bé i a poder gaudir amb la companyia dels diversos companys i companyes.

De fet, també aquest article posa de manifest que els nens tenen uns horaris excessivament estructurats i programats i carregats, eh?, que priven els nens...

Fitxer 4

...de no poder gaudir dels drets que preveu, precisament, aquest mateix article.

El lliure educatiu, en canvi, és una experiència comunitària, participativa, arrelada al territori i que ajuda al desenvolupament emocional i social dels infants, a relacionar-se amb els seus iguals. I aquest sí que entenem que és aquest lliure educatiu que ha de ser accessible a tothom, en el que s'ha d'invertir perquè pugui arribar a totes i cadascuna de les llars del país, perquè puguin aportar, doncs, aquest gaudir dels drets en aquest sentit.

Per tant, des de Junts per Catalunya agraïm molt aquest informe que ens compartiu en aquesta època de l'any, que, precisament, és quan hi ha més activitats d'educació

en el lliure. I també ens comprometem a poder impulsar mesures concretes i efectives, també des de la Comissió d'Infància, que, segurament, també s'ha de tractar aquest tema per poder fer arribar a tots els nens i nenes aquest dret que tenen.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i tindria la paraula el diputat Carles Campuzano.

Carles Campuzano i Canadés

Moltes gràcies, senyora presidenta. Agrair també la presentació d'aquest informe a la síndica i a la seva adjunta per Infància.

Efectivament, aquest és un informe important, rellevant, amb una concepció molt àmplia del que entenem, segurament, per educació del temps del lleure, molt àmplia. I, possiblement, també hi ha algunes discussions que hauríem de ser capaços, més enllà de la concepció global, de diferenciar. Però, en qualsevol cas, ens permet focalitzar, efectivament, aquest valor del temps del lleure educatiu.

Afegir-hi a les virtuts que menciona l'informe una que no menciona, que em sembla rellevant, i especialment en el cas del lleure educatiu promogut per entitats de base associativa, que és la formació de ciutadans responsables. Entre els valors que aporten, sense dubte, els esplais i els agrupaments escoltes del nostre país, és la generació de dones i homes que s'impliquen en els problemes de la seva comunitat i que tenen implicacions després en tots els camps. Segurament, molts dels diputats i les diputades que formen aquesta comissió han tingut experiències en el camp del lleure educatiu i allò els va ajudar en el seu compromís de caràcter públic, no?

En aquest sentit, els agraeixo, per raons que vostès coneixen tan bé com jo, que hagin fet referència a l'estratègia pel reconeixement del lleure educatiu que va aprovar el Govern de la Generalitat l'any 24, perquè parteix del diagnòstic que tenim un tresor, que és aquest teixit comunitari, fonamentalment en el camp dels esplais i en el camp dels agrupaments escoltes, que a vegades donem per suposat que existeix, que existeix perquè sí, i que hem de ser capaços d'enfortir i de preservar,

perquè si no enfortim i preservem tenim el risc, no dic que acabi desapareixent, però que no acabi complint amb les funcions socials que ha jugat al llarg de la nostra història. I que, efectivament, aquesta estratègia s'ha de desenvolupar i aquesta és una necessitat que té l'actual Govern.

Fou una estratègia molt treballada amb el conjunt d'entitats de l'àmbit del lleure educatiu. La vam fer, es va fer, justament, a pressió d'aquestes entitats i que, per tant, esperem que pugui desenvolupar les seves aspiracions, no? I acompanyat en què, efectivament, s'han de continuar incrementant els recursos que es destinen en aquestes polítiques.

A la passada legislatura es van produir aquests increments, tant de subvencions a les entitats de lleure educatiu, de subvencions a les beques per facilitar l'accés de més nens i nenes de sectors socials en risc d'exclusió o amb més dificultats d'accés econòmic en aquests recursos, però això s'ha de continuar incrementant.

Igual que s'ha de continuar incrementant la cobertura dels SIS, dels Serveis d'Intervenció Socioeducativa, i ampliar-los. Jo crec que una de les febleses que té el nostre sistema és que el model SIS és un model molt orientat a infants amb risc molt evident de vulnerabilitat, d'exclusió, i, en canvi, en la lògica també d'invertir més en la prevenció, el model SIS hauria de ser ampliat o complementat, justament, amb una major intervenció en altres col·lectius que no fossin tan vulnerables.

Vostès han situat molt bé el repte de l'equitat i el repte de l'equitat va vinculat amb el repte de la universalització, i aquest és l'horitzó en què hem de ser capaços d'avançar en els propers anys. I això demanarà, no només posar ordre en el sector, sinó invertir-hi més recursos.

I fan referència també en el repte de la inclusió dels infants amb discapacitat. I aquest, efectivament, és un dels dèficits grans que té el nostre sistema. No només perquè, diguéssim, en el lleure educatiu, diguéssim, normal la presència d'infants amb discapacitat és relativament petita i, fins i tot, com vostès denuncien, sovint es provoquen situacions de no accés a famílies que tenen nens amb discapacitat, sinó les entitats especialitzades en l'àmbit de la discapacitat que fan educació en el lleure, que fan oci per a persones amb discapacitat, realment tenen un suport molt escàs.

En algun moment, fins i tot, per part del Govern de la Generalitat varen desaparèixer del seu radar. Per les polítiques de la discapacitat, no eren prioritàries ni existien perquè no era un tema de la discapacitat, sinó que era un tema del lleure. I en el cas del lleure, com que sovint aquest lleure no es fa només per a menors d'edat, sinó que és un lleure que es fa també a vegades en persones amb discapacitat majors d'edat, per les polítiques de joventut desapareixia.

I el sector, realment, aquest sector és molt molt feble, no? L'accés al lleure de les persones amb discapacitat. Per tant, agraeixo que hagin posat en la fotografia aquesta necessitat.

En qualsevol cas, com sempre diem, d'aquest document, se'n deriven iniciatives del conjunt dels grups parlamentaris. En el cas del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, s'ha registrat ja en la proposta de resolució que recull algunes d'aquestes consideracions i que esperem, com els deia abans, que es pugui debatre ben aviat a la comissió corresponent.

En qualsevol cas, els agraim aquest informe, perquè insisteixo que és important, rellevant i posa en valor un tresor que té aquest país que a vegades no li donem prou importància.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del PP i tindria la paraula la diputada Eva García.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyora presidenta. I gràcies, senyora síndica i senyora adjunta, per la presentació d'aquest informe tan interessant i que, a més, es correspon amb una data, una temporada de l'any doncs que, precisament, dona resposta a moltes de les preguntes que vostès ens han fet, ens adrecen des de la presentació d'aquest informe.

Nosaltres hem donat lectura detallada d'aquest informe del lleure educatiu, un informe molt important, però, especialment, de les seves conclusions, que jo crec

que per tots haurien de ser absolutament representatives del que passa en aquest sector.

Aquest informe, per nosaltres, és tan clar com preocupant. En deu anys no s'ha avançat, pràcticament, gens en la universalització del lleure a Catalunya. Una dècada perduda, una dècada d'inacció.

Aquest informe no deixa lloc a interpretacions. Les desigualtats s'han cronificat i els drets dels infants continuen condicionats per la renda, pel barri on viuen, pel nivell formatiu de les seves famílies, pel seu origen i, fins i tot, també pel seu gènere.

I, mentrestant, doncs el Govern de la Generalitat ha estat incapaç d'assumir el lideratge polític i institucional que requereix aquesta qüestió, perquè vostès ens han expressat que era molt important que l'any passat, i així també ho deia el portaveu d'Esquerra, que l'any passat va haver-hi un acord de la Generalitat, un acord de Govern, al febrer del 2024, precisament per avançar en aquesta línia, però un acord que no ha estat materialitzat, i que molta diagnosi però poca aplicació, cap aplicació de l'acord que es va aprovar, no?

Per tant, ens trobem una situació absolutament preocupant, com vostès en l'informe i també avui en la seva presentació així ho han manifestat.

El Govern de la Generalitat tenia el deure i també les competències exclusives, perquè sempre es tendeix a dir que no tenim les competències com a catalans. Escolti'm, en aquesta qüestió teníem i tenim les competències exclusives per garantir aquest dret, que és el dret al lleure educatiu.

I què s'ha fet des del 2014? Pràcticament res, gens, o pràcticament res, no?

Deien vostès que s'havia avançat una mica amb una petita inversió lleugera, però l'informe ho diu clar, no hi ha marc normatiu, no hi ha un sistema públic organitzat, no hi ha una planificació transversal i tampoc hi ha una aposta pressupostària seriosa en aquesta matèria.

I, per tant, el resultat és que més del cinquanta-vuit per cent dels infants no participen en cap activitat extraescolar no esportiva i gairebé un terç tampoc ho fan en cap activitat esportiva.

I si mirem les dades de l'estiu, doncs resulta que encara és bastant pitjor el panorama. Un vuitanta per cent, més del vuitanta per cent d'infants queda fora de qualsevol activitat de lleure. Estem parlant de centenars de milers de nens que no tenen accés a espais educatius, socials o culturals, essencials pel seu desenvolupament.

I per tant, no només no s'ha avançat, sinó que el Govern ha actuat com si això no fos competència seva i s'ha deixat tot el pes sobre els ajuntaments i les entitats socials, sense una coordinació ni recursos necessaris.

Segons l'informe de la pròpia síndica, la governança actual és inexistent o, si més no, disgregada i ineficaç. I això és especialment greu quan el mateix Govern proclama en discursos i en campanyes la importància de l'educació 360, de la igualtat d'oportunitats i dels drets dels infants. Però, a l'hora de la veritat, veiem que no hi ha dotació pressupostària, no hi ha regulació i, per tant, no hi ha voluntat política.

Els infants i famílies vulnerables, deia la síndica, tenen un accés al lleure fins a trenta punts percentuals inferior a la resta. I què fa el Govern? Doncs silenci, passivitat, inacció, excuses. Absolutament intolerable que un dret reconegut, com deien vostès, per les Nacions Unides es converteixi en un privilegi per unes quantes famílies.

I el mateix passa també amb la inclusió. Abans ho deia algun altre portaveu, només 256 infants amb discapacitat van beneficiar-se d'ajuts per participar en activitats d'estiu l'any 2023, quan hi ha més de 36.000 a Catalunya.

I què ha fet el Departament de Drets Socials davant d'aquesta dada? Doncs absolutament res.

Per tant, portem anys escoltant promeses, plans d'estiu, proves pilot, projectes pilot, subvencions puntuals, però tot queda en pedaços. Cap pla integral, cap estratègia a llarg termini, cap compromís estable.

I per tant, senyora síndica, vostès han fet la seva feina, han posat les dades sobre la taula, dades molt preocupants, i ara és el Govern qui ha de donar explicacions del per què no s'ha actuat en aquests deu anys. Per què s'ha deixat de banda un dret fonamental dels infants.

I la nostra pregunta seria, senyora síndica, quina actuació o reacció del Govern de la Generalitat esperen vostès davant d'aquesta dolenta, molt dolenta situació del lleure educatiu?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i tindria la paraula el diputat Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies també per la presència de la síndica i del seu equip i per la presentació del seu informe, que, evidentment, vist el contingut, doncs resulta també força preocupant en algun dels extrems que estan exposats als mateixos i que s'han exposat també aquí a la present comissió.

Està clar que aquest dret de lleure és un dret fonamental del menor, és un dret que és fonamental des del punt de vista del seu desenvolupament físic i psíquic i en un moment essencial, l'etapa de la seva vida, en el qual s'ha de fer l'esforç suficient per recolzar-lo i per millorar-lo.

És un dret reconegut a la Convenció de les Nacions Unides envers els drets del nen i que no té un altre punt que és la necessària protecció, com també es fa en els diferents òrgans socials i judicials, que és la defensa de l'interès del menor.

S'han exposat els tres eixos, els eixos principals en els quals es fonamenta aquest dret de lleure, eh?, en l'informe de lleure educatiu. I que són l'equitat, que tinguin totes les mateixes oportunitats. La inclusió, és molt important també aquí la manca, com ja s'ha dit, o la problemàtica que surt amb els nens discapacitats, que està molt lluny encara de poder millorar-la, pel qual cal treballar amb consciència i millorar-la, perquè es noten les dificultats que tenen els pares per portar els seus nens en aquests centres d'esplai. I la falta també, en el seu cas, de professionals adients o la manca dels suficients professionals. I després el principi de no segregació.

Són principis, evidentment, que no s'han de quedar només amb una justa declaració d'intencions, sinó que cal fer que es compleixin amb la màxima realitat.

S'ha parlat també del tema dels infants, que queden moltes vegades exclosos, i són les persones més vulnerables, amb aquestes activitats de lleure, el qual, doncs, evidentment, això també cal recolzar-lo perquè afecta el principi d'igualtat.

És una realitat que, a més, es manifesta amb diferents ordres. Jo, per exemple, he vist aquests problemes moltes vegades que es plantegen amb el tema dels convenis de les parelles de fet o les dissolucions matrimonials, perquè una de les qüestions, curiosament, que més es discuteix són aquestes activitats d'esplai, qui ho paga i qui no ho paga, o a vegades, doncs, bé, sobre el tema de si cal portar-lo en aquest centre o en un altre. És un tema que també caldria fer..., recolzar-lo, perquè, vaja, és un tema que es veu bastant en els conflictes dels convenis de dissolució matrimonial o de crisi de les unions estables o de les parelles de fet, eh?

Què més? En aquest informe els punts més preocupants per nosaltres i que demostren que, en certa manera, són aquesta manca d'igualtat i oportunitats, es reconeix un sistema català que no ofereix polítiques suficients de conciliació ni llicències parentals recollides, el que porta a les famílies a dependre dels serveis públics o subvencions.

Una altra cosa que destaquem és que tan sols el 2,7 per cent del pressupost del Departament de Drets Socials i Inclusió per a Infància es destina a aquestes polítiques familiars.

L'informe també demana, explícitament, que l'oci educatiu no substitueixi les famílies, però veiem que promou mesures que ho fan en la pràctica. L'informe mateix, que les famílies no rebin recolzament suficient, però, lluny de prioritzar aquesta política de recolzament i de conciliació i d'esforç de la família, el que ha fet és optar...

Fitxer 5

...per reforçar els serveis públics substitutoris, ja siguin esplais, casals o associacions subvencionades. #, doncs, una visió subsidiària de la família, on l'Estat, la Generalitat en aquest cas, assumeix funcions que, tradicionalment, pertanyen a la llar. I és lògica aquesta debilitat del rol dels pares, especialment en els entorns més

vulnerables, que creen dependència institucional i el que està fent és desplaçar la línia educativa i cultural de les famílies.

També lamentem, tenint en compte aquesta prioritat del recolzament d'aquests principis bàsics, que són d'equitat, inclusió i no segregació, que sempre caiem en aquest tema identitari o de fer política en tots aquests sectors, en el qual també hauríem d'incloure aquest en particular.

Perquè aquest demana reforçar la presència del català en totes les activitats d'oci, el qual és normal, educatiu, amb un enfoc, però que es fa clarament alineat amb la política lingüística i identitària de la Generalitat. Se conceptua l'oci com una eina de cohesió i vinculació comunitària de cara a la construcció nacional, és la sensació que hem tingut llegint aquest informe. I l'informe integra la llengua catalana com un eix vertebrador de l'oci educatiu alineat amb una política cultural i identitària que exclou altres realitats lingüístiques o familiars, sense anar més lluny, la de dels castellanoparlants.

Per tant, és potencia un model d'oci que va més enllà del desenvolupament personal del menor, que és la qüestió essencial i prioritària per garantir els drets fonamentals del menor.

Per la resta, agrair el vostre informe i la vostra presència i compareixença i exposició que heu fet avui en aquesta comissió.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Comuns i tindria la paraula el diputat Andrés Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair la realització d'aquest informe per part de la síndica de greuges i agrair l'exposició, tant a la síndica com a l'adjunta, per la defensa dels drets de la infància i l'adolescència.

I, sí, jo penso que és un molt bon moment per tractar aquesta qüestió. De fet, des del nostre grup parlamentari, el darrer Ple vam fer una interpel·lació, concretament, sobre lleure educatiu, molt basat en aquest informe i en alguna de les seves recomanacions. I en el Ple que tindrem aquesta setmana debatrem una moció on es

plasmen algunes de les mesures que també vostès fan al seu informe. Perquè pensem que els informes que fa la Sindicatura de Greuges tenen molta importància i que cal que es treballi per aplicar-los.

Jo crec que la situació és molt clara. Crec que l'informe era absolutament necessari i, a partir d'aquí, jo crec que el que cal és anar cap a un pacte entre diferents grups parlamentaris, ara el Govern que hi és, però jo crec que hi ha una qüestió de fons, i és que o assumim que, realment, fem una aposta perquè en el lleure educatiu es pugui caminar cap a la universalitat i uns certs mínims de gratuïtat de manera clara o no ho aconseguirem. Perquè jo crec que dels quatre pilars per garantir l'educació integral dels infants, el lleure és l'únic que es queda fora. I, efectivament, ja s'ha demostrat, ho diuen al seu informe, és absolutament fonamental.

De fet, un dels nostres enfocaments, que també és un dels que fan vostès, té a veure amb el nivell, o sigui, hem de prioritzar les polítiques públiques que facin front al nivell de pobresa infantil. I penso que, efectivament, garantir un lleure educatiu per, diguem, tothom, especialment per les persones amb situació d'especial vulnerabilitat o exclusió o que no arriben a o estan en un llindar entre més pobresa o no, podria ser clau.

Entre altres coses, perquè seria una manera de garantir que una part de l'estiu aquests nens i nenes, a més a més de rebre una formació, passar-s'ho bé i fer les coses que considerin, garantir també un àpat al dia ben fet i tota una sèrie de qüestions, el qual és una eina de política pública clau. I ho és en aquest sentit i també ho és en clau d'inclusió. I jo crec que en aquest sentit és fonamental, en clau d'inclusió i en clau, evidentment, de tot el que té a veure amb cohesió, amb vida comunitària, amb també implicar en la mesura del possible les famílies, no? Jo crec que ja es fa a nivell d'escoles, però fer una aposta per el lleure i tot el que es genera al seu voltant és clau per, diguem, construir una societat de futur millor.

En aquest sentit, sí que volia preguntar, no?, jo crec que quan es tenen aquests debats hi ha com diferents postures de com es podria avançar, no? Jo crec que una cosa és el lleure d'estiu, no?, que en aquest sentit hauríem de veure quin podria ser el model cap a on anar, cap a garantir uns quants dies d'un casal segur a tots els infants i adolescents que estan a Catalunya, podria ser un camí.

Però, per un altre costat, el que és el lleure, diguem, durant el curs, doncs hi hauria qui plantejaria garantir de manera universal doncs potser una sèrie d'hores extraescolars. Hi ha models que van més com per finançar-les de manera indirecta.

I en aquest sentit, jo crec que ja ho reflecteixen, però si poden aprofundir una mica en quina..., si han arribat, doncs quines podrien ser les millors polítiques i més eficaces per poder-ho implementar.

I també una de les qüestions que abordem en aquesta moció i que pensem que s'ha de treballar té a veure amb les condicions laborals, les condicions laborals de tot el sector i de poder apostar per un sector que, d'alguna manera, té unes dificultats arrelades molt importants. A vegades és cert que també s'utilitza com una feina complementària, però la base i el gruix d'aquesta formació de lleure educatiu ha d'estabilitzar-se i s'ha de fer una aposta forta en aquest sentit en els propers anys. Llavors, bé, en aquest sentit, també si poden aprofundir en les propostes.

I res, agrair-los un cop més aquest informe i, bé, i aquesta reflexió que, si realment volem apostar per aquestes polítiques públiques d'inclusió amb el lleure educatiu, potser hem d'anar cap a un pacte ampli, en aquest sentit, que pugui marcar aquesta legislatura, però també les següents, amb independència dels propers governs que hi hagi.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Unitat Popular de la CUP i tindria la paraula diputada Pilar Castillejo, Maria Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies a la síndica i a la seva adjunta per haver elaborat aquest informe, no?, deu anys després de l'anterior, perquè, com diuen, anem a avaluar com estem i, bé, ja es veu les conclusions que n'heu tret, que sí que s'han fet avenços, però que no representen qualitativament un gran avenç respecte al que teníem, no?

Al principi de tot, la síndica ens ha explicat els avantatges que comportava pels joves i pels nens la participació en aquests espais extraescolars. Crec que també en un

moment en què tots som conscients dels problemes de salut mental, cada vegada més creixents amb els joves, com és d'important que disposin d'aquests espais de socialització, més enllà dels espais formals de l'escola, no? I per tant, com hauria de ser de necessari aquesta universalització perquè tothom hi pogués accedir.

(Se sent un soroll d'interferències.)

Però, bé, jo crec que ho ha explicat molt bé, no és només que tothom hi pugui accedir, sinó com promovem l'equitat, que no només que puguem accedir amb allò que ens toqui en funció del barri on vivim, sinó que aquestes condicions siguin d'equitat per totes... *(Se sent un soroll d'interferències. Veus de fons.)* Si jo també... *(Veus de fons.)* D'acord, era potser amb el portàtil?

Això, les condicions d'equitat, no? De quina manera podríem fer crear unes condicions que ens permetessin trencar els desequilibris que existeixen en aquest moment.

Jo crec que l'experiència que veiem és que el món local té un paper important per desenvolupar aquesta equitat, tot i que ja ho veiem que no pot ser que depengui tot dels recursos que tingui o no tingui un ajuntament, perquè veiem que molts, ho expliquen vosaltres, no ofereixen ajuts per participar en extraescolars o en activitats d'estiu o perquè els joves adolescents amb discapacitat puguin participar d'aquests espais o subvencions a les AMPAs, a les AFAs, a les entitats d'educació en el lleure. I, per tant, veiem que el paper dels ajuntaments no pot ser on es basi tot perquè, realment, hi ha moltes diferències en funció del món local.

Sí que ens sembla molt important això que heu esmentat de la cessió dels equipaments. Crec que els ajuntaments, les eines que sí que disposen les han de posar al servei d'aquest lleure i, per tant, la cessió dels equipaments és molt important.

El mateix amb les AFAs, que també tenen un paper important per promoure les activitats extraescolars, però això no garanteix en cap cas l'equitat i per això la Generalitat és on ha d'entrar, no?, al seu paper i garantir aquesta igualtat d'oportunitats.

Que el mes de juliol, heu explicat, que el vuitanta per cent de joves i adolescents, de nens i adolescents no tinguin una activitat i, realment, es quedin a casa, em sembla que posa en evidència aquesta situació, no?, nens i adolescents que els tenim tot el mes de juliol sense cap tipus d'activitat i, ho sabem, la majoria, mentre els pares treballen, estaran a casa.

Això ens posa en evidència les dues coses que heu esmentat, eh? Les dificultats de l'accés, aquest accés en funció també de l'economia familiar. Però també aquest repte de com enganxem els adolescents perquè, segurament, n'hi ha molts que les activitats que els podem oferir durant el mes de juliol no acaben d'agradar-los i, llavors, molts també es neguen. I per tant, crec que aquí tenim dos reptes, eh?, també com adaptem el que fem.

Llavors, crec que aquí posem dos deures al Govern. D'una banda... Bé, crec que són molts els deures que té, però, principalment, temes d'inversió. Està clar, amb aquella línia groga que hem estat incapaços de veure, que la inversió no existeix ni s'augmenta ni..., però, realment, és tan petita que gairebé no l'hem vista.

Que cal que desplegui la llei aquesta de foment de l'associacionisme. Les dificultats que posem a les associacions per poder desenvolupar tota la tasca és molt complexa. Moltes entitats, davant la burocràcia, al final acaben plegant perquè es destinen més esforços a omplir tots els papers que realment a poder tirar endavant amb la seva feina d'acompanyament als joves. I per tant, important, desenvolupar aquesta llei.

Però també, i crec que aquí és on hem de posar el focus, determinar com desenvolupem legalment el dret al lleure, no? Crec que el focus hem de posar-lo aquí, en aquest desenvolupament legal, que és una feina que és tant del Govern com, en aquest cas, del Parlament, no?

Que aquesta feina correspongui a una administració. És que quan heu explicat que no hi ha cap administració de referència, i és cert, t'adones de, realment, el buit en què tenim el món del lleure educatiu.

I crec que, bé, després d'aquest informe que ha fet balanç d'aquests deu anys, i hem vist que el balanç és més aviat negatiu, crec que és un moment important per treballar amb aquesta visió de desenvolupar aquest dret al lleure.

Moltíssimes gràcies per les explicacions i per la feina que heu fet.

La presidenta

Gràcies, diputada. Atès que no hi és el Grup Mixt, donaríem la paraula a la diputada del Partit dels Socialistes Conchi Jiménez per també poder defensar el posicionament del seu grup.

Conchi Jiménez Cruz

Sí, moltes gràcies. Bé, jo faria un resum molt breu, no? Primer de tot, donar-los les gràcies a la síndica i a l'adjunta de la síndica per aquest informe. Jo crec que és importantíssim perquè posa en valor i fa una radiografia de la situació en què estem.

El lleure millora les condicions, com vostès diuen. O sigui, jo em quedo..., el díptic que tenen de tot l'informe ho resumeix tot perfecte per mi. El lleure millora les competències personals i socials, millora el rendiment escolar, genera actituds més positives cap a l'aprenentatge i la vida professional i incrementa les expectatives formatives. Per tant, això, lligat al que vostè comentava d'escola, família i lleure, doncs per mi és un dels dos punts que em quedo amb el pilar, amb la base d'aquest informe.

Escola, família i lleure són els fonaments de l'educació dels infants i dels adolescents. O sigui, el lleure no substitueix les famílies ni substitueix l'escola, són tres peces fonamentals que milloren tot..., la part del lleure millora el que vostès posen en el seu informe.

L'informe, assenyala uns punts que són..., detecta uns problemes i jo crec que queden molt ben definits a tot l'informe. I després parlen d'unes recomanacions que s'han de treballar perquè millori.

Jo faré quatre pinzellades. On parla d'incorporar la veu dels infants a la planificació de les polítiques de lleure educatiu..., els infants i els adolescents. Això s'ha de treballar, el Consell Nacional dels Infants i Adolescents de Catalunya ha de tenir un paper central en els processos de planificació i avaluació de les polítiques de lleure educatiu a Catalunya. I això incloent el disseny i seguiment de l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu a Catalunya. Per tant, nosaltres, aquest Consell Nacional dels Infants i Adolescents ha de ser un dels papers clau per desenvolupar.

Des de la secretaria tècnica ens consta que, bé, volen agafar el seu informe i ho treballaran. O sigui, Govern, des de les conselleries. Vostès també han fet menció que s'ha de treballar transversalment. Per tant, les conselleries que tenen relació directa, que són Drets Socials, d'on penja Joventut, Infància i, juntament amb Esports, Educació i...

Fitxer 6

...Igualtat, han de fer una feina conjunta i transversal. I ens consta que així ho estan fent, analitzant aquest informe i intentant buscar les solucions per totes les recomanacions que vostès especifiquen al seu informe.

Creiem que és important que des de la Secretaria de Cicles Vitals i Ciutadania, s'ha impulsat un projecte per establir l'estratègia d'impuls, dinamització i coordinació dels Consells Locals d'Infància i Adolescència, que finalitza ara, ha finalitzat ara el mes de juny d'enguany, i vol incloure la col·laboració amb les tècniques i dinamitzadores dels Consells Locals, així com els nois i les noies dels Consells Locals.

La participació del Consell Nacional de Joventut com a plataforma agrupa prop de cent entitats juvenils i Consells Locals, per tant, ha de ser una peça clau per aquest treball.

La segona matisació que jo faig de les seves recomanacions és regular el dret del lleure en les condicions d'igualtat d'oportunitat. Evidentment, hi estem plenament d'acord. Totes les persones i tots els nanos i, sobretot, tots els adolescents han de tenir la mateixa igualtat d'oportunitats, per això hem de parlar de la universalització. No pot ser un tema que les famílies que estan molt ben estructurades, amb recursos, puguin els seus fills tindre un lleure diferent a la resta de nanos. Per tant, evidentment, s'ha de treballar molt i s'ha de regular que tots els nens i tots els adolescents tinguin les mateixes igualtats perquè, sinó, no estarien treballant en el que ens toca, no?, no estaríem complint.

Llavors, en aquest tema destaquem que s'estan treballant una sèrie de línies estructurals. Hi ha el suport estructural a entitats i federacions de lleure d'educació, activitats i projectes d'educació en lleure, s'han obert línies de suport per treballar.

També hi ha una altra línia de suport a activitats i projectes d'entitats juvenils. O sigui, s'estan començant a treballar totes aquestes línies de feina.

Després, un dels punts que per a nosaltres també és molt important, i que vostès ho han destacat com a tal, són l'eliminació de les barreres econòmiques per garantir que les famílies vulnerables, que també ho deia al punt d'abans.

D'aquí jo volia destacar que, dels 8 milions que es van posar el 2024, el 2025 ja ha pujat, pràcticament, més de 2 milions d'euros. Per tant, jo crec que anem en la línia de treballar i anem en la línia d'incrementar tot el recolzament econòmic.

I, bé, fem així, molt ràpid, perquè ja se m'ha acabat, incorporar la perspectiva de gènere. Hem de treballar perquè no hi hagi activitats que són de nenes i activitats que són de nens. I aquí ens consta que des d'Igualtat s'està treballant amb aquesta línia.

I definir també, per exemple, que el tema de l'estratègia per garantir l'accés als infants amb necessitats educatives especials també s'ha de treballar, s'ha de dotar més partida econòmica. Des del 2022, i acabo, que eren 260.000 euros el pressupost, el 2024 ja el pressupost eren 600.000 euros. Per tant, ja es veu una evolució amb aquest pressupost, això vol dir que s'està treballant per intentar arribar.

I res, estic fora de temps. S'ha de treballar, un informe molt interessant i crec que ens dona molta feina perquè des de Govern es puguin desenvolupar i arribar i tal. I el pròxim informe, que espero que no sigui dintre de deu anys, les diferències amb aquest surtin molt grans i que estiguin en una realitat que sigui molt diferent.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de la síndica de greuges per poder també respondre les preguntes que li han plantejat als grups, per un temps màxim de quinze minuts.

La síndica de greuges (Esther Giménez-Salinas i Colomer)

A veure... Gràcies, presidenta. Faré una reflexió inicial i després algun petit apunt als grups i després deixaré també la meitat del temps a l'adjunta.

A mi què em preocupa?, i finalitzo. Vostè ho acaba d'apuntar, el 2014 tenim un informe, analitzem aquest informe i veiem que sí, que s'ha millorat una miqueta, poc. Un informe del 2025, i no sé si algú mirarà l'informe del 2035, no?, i veurà les diferències.

Què em preocupa, a fons? Doncs que nosaltres estem acostumats que o és un dret obligatori de complir o no es fa, eh? I, llavors, aquesta seria la meva recomanació més important, soc jurista, conec molt bé les lleis i, per tant, allò que no és obligat i que és com una recomanació o que és un dret no obligatori doncs, molt sovint, queda així.

Per tant, quan, torno a insistir, llibertat, equitat i inclusió, o això es compleix fins al final o, sinó, doncs els diputats que estiguin aquí i síndic o síndica d'aquí a l'any 2035, doncs no sé quin percentatge. Però hem de reconèixer, i això els hi contesto a tots els grups parlamentaris, que la millora del 2014 és una millora, però insuficient.

I això com a reflexió. Què pretenem nosaltres? Bé, hem fet l'informe per canviar-ho. M'ho preguntava la diputada del Partit Popular, la idea és que ens facin cas, sinó, no té cap sentit el treball. És relativament gruixut l'informe, porta molta feina, porta moltes hores...Ja entenc que la totalitat no seria, però sempre els ho he dit, quan fem un informe l'obligatorietat és fer un seguiment. I si d'aquí un any o un any i mig no ha canviat res, doncs jo els demano que vostès ens preguntin o que preguntem per què no ha canviat res. Això seria una reflexió en veu alta del significat d'un informe, perquè si l'informe no serveix per canviar, tampoc té aquesta utilitat.

Llavors, alguna..., han dit moltes coses semblants, alguna molt petita resposta a cada grup.

La diputada Junts. Ha de ser voluntària i no substitueix les famílies, eh? Tu contestaràs més a fons, després, Aida, però jo m'he apuntat aquí algun..., perquè tenim el temps que tenim, no? Si no és voluntari, llavors, per això ja ho incorporem dintre de les activitats de l'escola, no? I per tant, sigui escolar o extraescolar, si no és voluntari..., no pot substituir la funció de la família, és que de cap manera, no? Per tant, en aquest sentit, jo crec que cal insistir a fons.

El diputat senyor Carles Campuzano. És evident, doncs, que la part del SIS necessita aquest model de prevenció. Nosaltres cada vegada que parlem de certes dificultats insistim molt en l'àmbit de prevenció. Jo hi no tindria cap inconvenient.

Quan vostè parla de formació de ciutadans responsables. Doncs no sé si es fa o no es fa, però és evident que tindria tot el sentit.

I vostè ho coneix bé, el problema i el gran repte amb els infants amb discapacitat, no? Perquè l'exclusió és molt més alta.

La diputada del Partit Popular, senyora Eva García. Jo crec que al principi li he contestat bastant el seu plantejament. Vostè insistia i jo li dono la raó, és massa lent, eh? Quan la millora és molt petita, doncs la situació, al final, no comporta aquest gran canvi que es desitjaria, no? Si d'aquí un any i mig diem, bé, doncs aquest cinquanta-vuit per cent que no participen, no?, es converteix en un vint-i-cinc per cent, es veu una reducció important.

Jo crec que la seva funció i la nostra és fer un seguiment d'aquestes propostes perquè sinó avui acaba la discussió i el 2035 direm, hem millorat un deu per cent.

El diputat senyor Rafael Villafranca, de VOX. Jo li diria, hem acabat amb la idea d'equitat, inclusió i no segregació. I no confondre, vostè ha parlat una mica de la dificultat que tenen les famílies o els pares quan tenen opinions diferents, no? Jo el que crec és que no cal confondre de cap manera el que és l'educació obligatòria amb el que és el lleure, no? I si insistim molt en aquesta línia i s'escolta una mica més als infants, probablement, aquesta disjuntiva seria menor.

El diputat Andrés Garcia Berrio, dels Comuns. Vostè insisteix i jo crec que té raó, però això és cosa d'un pacte, no? Llavors, jo li dono la raó, el que no sé és com s'arriba a aquest pacte, no? No sé qui tindria la possibilitat.

Perquè no han plantejat tampoc vostès posicions tan diferenciades, amb altres informes les diferències són immenses, en aquest cas entràriem en petites diferències, però són petites. De fet, han dit moltes coses tots bastant semblants, eh? Podem entrar en alguna particularitat, però és dels pocs informes que veig un cert consens, no? Llavors, aquest cert consens m'anima en part a pensar en aquesta possibilitat de pacte, no crec que sigui un somni que no sigui possible perquè

insisteixo, eh?, les intervencions de cadascú de vostès tenien molt en comú. Jo em veig amb dificultat a fer-ho.

I el mateix diria, en aquest cas, a la diputada senyora María Pilar Castillejo, que ha insistit molt això dels deu anys, jo l'hi he recollit per començar al principi.

I a mi també em va sobtar molt això del juliol a casa, no? Quan veus les xifres i les estadístiques, llavors, vostès saben que jo soc una gran defensora de les estadístiques i de les xifres perquè són les úniques que ens porten a una realitat i aquesta realitat es podria canviar. També ha parlat d'aquesta possibilitat del pacte o de fer comú.

Com també en el cas del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el que ha plantejat, bàsicament, com podríem fer aquesta ajuda i com arribaríem, també insistint, a les famílies de menys recursos.

Et deixo, Aida, en algun aspecte concret.

L'adjunta al síndic de greuges per a la defensa dels drets dels infants i dels adolescents (Aida C. Rodríguez i Giménez)

Sí, intentaré matisar quatre coses que potser val la pena insistir-hi, més que res.

La idea del concepte lleure sabem que és una idea que porta la seva controvèrsia, no? Nosaltres, quan preparàvem d'aquest informe, parlàvem que el lleure hauria de ser desitjable per tots els infants, no? I això ens posa pressió als adults perquè vol dir que hem de crear un lleure que sigui desitjable per cada infant, per tots els infants. De manera que no sigui una política doncs això, no?, de conciliació, tot i que també podem obrir un parèntesi i dir, home, millor aquesta política de conciliació que altres polítiques de conciliació o cap política de conciliació. Vull dir que podem parlar també sobre això.

Però sí, en tot cas, el lleure hauria de ser una cosa desitjable que es regis per un criteri de qualitat. Nosaltres vam aprofitar aquest any i vam preguntar als membres del Consell Assessor Jove del Síndic, els vam presentar l'informe, a veure ells com el veien, no?, com plantejaven això. I tenien una visió molt oberta també, coincidien amb això, no? Deien, és que qualsevol activitat d'aquest tipus, de lleure, pot ser

educativa si té aquesta voluntat de ser educativa, no? I entenien aquesta noció no de manera restrictiva, sinó de manera..., que a nosaltres això ens ajudava.

Malgrat això, és evident que els infants necessiten temps lliure i és evident que estem construint una societat on cada vegada hi ha menys temps lliure per als infants, per als adults i per a tothom. D'aquí poc, si en tenim, no sabrem què fer amb el temps lliure, no?, perquè està, pràcticament, com mal vist tenir temps lliure perquè es relaciona amb una idea de poca o baixa productivitat, no?

Però és que, a més, nosaltres, és veritat, som conscients d'aquesta controvèrsia, però d'alguna manera ens posicionem en aquest concepte obert o ampli de lleure perquè entenem que és l'única manera de treballar la dimensió d'equitat. És a dir, si no entenem el lleure de manera àmplia, incloem aquí les extraescolars i altres espais, doncs, aleshores, correm el risc de deixar que sigui el nivell socioeconòmic de la família, que sigui l'escola, que sigui el barri, que sigui l'accessibilitat en termes econòmiques o d'oferta qui limiti.

Per tant, creiem que l'aposta passa per regular el lleure entès d'aquesta manera àmplia, també perquè creiem que ha evolucionat. És veritat que veníem d'un model d'extraescolar que era un idioma, un esport i un art, no?, o sigui, pràcticament. Qui podia d'alguna forma, no?, entrava en això, no? Però també veiem que això està evolucionant si veiem l'oferta actual, no? L'oferta és molt més àmplia, molt més oberta, molt més plantejada en termes educatius en aquest sentit.

I per tant, repeteixo, per a nosaltres aquest concepte de lleure tal com l'hem definit ha de ser així d'obert per intentar, justament, cobrir aquest criteri d'equitat que era tan important.

La qüestió dels municipis és una qüestió important també. Val a dir que aquest informe representa una novetat respecte al 2014, el del 2014 i respecte de qualsevol altre informe, perquè hem intentat suplir la manca de dades agregades sobre lleure, sobre qui subministrava les dades de lleure i fins a quin punt aquestes, realment, aglutinaven la realitat i ens permetien fer un mapa, a través d'una enquesta que hem fet a municipis. És a dir, es va passar un qüestionari a tots els municipis de més de tres mil...

Fitxer 7

...habitants, són uns tres-cents municipis a Catalunya, i vam obtenir resposta, pràcticament, de la totalitat. D'aquests hem de dir que aglutinen el noranta i escaig per cent, noranta llarg per cent dels infants de Catalunya, per una mica veure fins a quin punt doncs aquestes polítiques de lleure s'estaven desenvolupant i a quin nivell s'estaven desenvolupant.

El que vèiem era que entre el seixanta i el setanta per cent dels municipis d'aquests de més de tres mil habitants doncs tenen escola de música, tenen un casal municipal que funciona durant l'any, tenen un casal d'estiu o tenen un servei d'intervenció socioeducativa, però el que vol dir és que un terç no, un terç no disposen, diguem, d'aquesta accessibilitat, ja pura i dura, de lleure a les escoles.

Per tant, ens alegra saber, eh?, ens congratula saber que, efectivament, s'està treballant l'àmbit municipal perquè entenem que és un àmbit que és clau i que, de fet, és un àmbit que, com he dit abans, es troba bastant sol, eh?, davant la possibilitat de treballar.

Malgrat això, i ho lligo amb aquesta idea que ens plantejaven, què va passar després del 2014? Nosaltres som relativament optimistes. És a dir, hem dit, hi van haver millores, clar que sí. Hi van haver millores com, per exemple, es va crear una línia, ho ha dit abans l'exconseller Campuzano, es va crear una línia de subvenció per les entitats de lleure, destinada, directament, a beques. Per tant, sí que l'informe del 2014, volem pensar, no?, que va tenir un cert impacte i rellevància.

Es va incrementar, lleugerament, la inversió en altres línies de finançament com, per exemple, directament a les entitats d'educació en el lleure. Es van crear alguns ajuts sectorials, com són les motxilles escolars, que no existien.

I es va ampliar la cobertura, diguem, d'alguns plans i serveis, com ara els plans educatius d'entorn, que creiem que funcionen i que poden funcionar i que, per tant, estan infrautilitzats encara pel que fa a territori, només hem de veure, en aquest sentit, el desplegament actual, no? I, sobretot, que es despleguin en aquells municipis o barris on més necessitat hi ha d'aquest treball transversal i coordinat.

Interessant també destacar la qüestió de com els serveis d'intervenció socioeducativa representen una oportunitat, justament, per evitar que hi hagi un lleure segregat. És a dir, fins ara són serveis que s'han centrat, específicament, ha sortit abans també, en la infància més vulnerable socioeconòmicament, però per què no imaginar uns..., que els SIS, justament, no?, van a cobrir qualsevol infància d'aquell barri, d'aquell municipi, d'aquella localitat, i és un espai, per exemple, obert de joc, d'aprenentatge i d'adquisició d'altres habilitats.

Potser no ho hem ressaltat prou, però per nosaltres no es tracta de..., quan parlem del lleure educatiu i incloem les extraescolars, creiem que és molt més que aprendre més anglès. És que estem parlant de relacionar-se, de barrejar-se, de descobrir-se ells mateixos en un context diferent al de l'escola, no?, on passen 14,4 anys de la seva vida. L'espai de fora de l'escola és un espai enormement potent, més enllà d'allò estrictament curricular. Ho tornem a subratllar.

La qüestió de les condicions dels professionals. Malgrat que se'ns escapa d'alguna forma, s'escapa a l'abast del que nosaltres puguem plantejar, no per això no el toquem. I a l'informe hi apareix, apareixen de nou aquests elements que estàvem dient abans, una manca de reconeixement social, una manca, diguem, també d'una estabilitat professional, probablement hi ha unes dificultats que tenen a veure amb diversos convenis que poden estar operant alhora i que no s'han actualitzat ni s'han, diguem, doncs treballat adequadament.

La informalitat del lleure, el concepte, no? És a dir, que encara entenem l'educació formal com una cosa que ens prenem prou seriosament com a societat, en canvi, el lleure el que dèiem, no?, no només no està reconegut, sinó que és concebut d'una forma informal.

I després també la manca de reconeixement de les tasques, va relacionat amb això, de les tasques que no són directament de la intervenció, que tenen a veure amb la preparació, que tenen a veure amb el disseny de les activitats. Si no comencem a reconèixer tota aquesta altra feina que no és directament la d'intervenció amb l'infant, doncs difícilment la podrem cobrir.

Crec que no em deixo res més.

La presidenta

Gràcies, síndica i també a la síndica adjunta, no només per ajustar-se al temps, sinó també per les explicacions i per la feina feta per la institució i pels tècnics que conformen la seva institució, perquè sempre ens presenten aquí uns informes que estic segura que són de gran utilitat per tots els grups i totes les diputades.

Si no hi ha res més, seria la darrera sessió abans que tots vostès poguessin gaudir de... *(Veus de fons.) Això... (la presidenta riu) ...del lleure.* I els hi desitjo molt bones vacances i que al setembre comencin amb les mateixes ganes aquesta comissió.

Aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT